

PVH standpunt

Het behoud van soorten en de zorg voor welzijn: de Serval en de Savannah

De Savannah is een kattenras dat is ontstaan uit de kruising van de Serval (*Leptailurus serval*) en de huiskat (*Felis domesticus*). Met enige regelmaat wordt in de pers de discussie aangezwengeld over de juridische en morele rechtmatigheid van het fokken en houden van de Savannah. In die discussie gaat het te vaak over wat mensen denken, menen en veronderstellen en over wat ze in hun geestverwanten-bubbel op internet hebben gelezen, de feiten lijken er niet toe te doen. En dus, voor de goede orde, dan maar even wat feiten.

Het internationale CITES-Verdrag en de Europese CITES-Verordeningen stellen beperkingen aan de handel in wilde planten en dieren. Veel soorten mogen uitsluitend binnen strikte randvoorwaarden aan de wilde populaties worden onttrokken. Om zo goed als mogelijk zicht houden op de legale herkomst van de gehouden dieren is ook bepaald dat de eerste vier generaties nakomelingen van diersoorten die onder CITES vallen, eveneens als CITES-dieren worden aangemerkt.

De Serval is opgenomen op Bijlage B van de CITES Basisverordening en dus geldt de Savannah tot en met de vierde generatie als CITES-B-soort. Dit legt bij de houder de plicht om een register bij te houden volgens art. 3:27 van het Besluit natuurbescherming en art. 3:24 van de Regeling natuurbescherming. Het gaat om een minimale belasting voor de houder. Voor deze CITES-B-dieren gelden verder geen beperkingen, ze mogen gewoon worden gehouden, gefokt en overgedragen aan anderen.

In de discussie over de plaatsing van soorten op de Positieflijst is een heel ander aspect aan de orde, daar gaat het om dierenwelzijn. Dit staat geheel los van het streven naar het behoud van soorten in het wild dat binnen CITES is geregeld.

Het Platform Verantwoord Huisdierenbezit (PVH) verzet zich tegen de onzinnige houderijverboden die de overheid via de Positieflijst wil opleggen. Met bij elkaar gefantaseerde veronderstellingen over een mogelijk toekomstig gebrek aan welzijn probeert men het houden van zoveel mogelijk soorten te verbieden. Voor vrijwel elke soort kunnen er echter regels en richtlijnen worden vastgesteld zodat de soort zonder gezondheids- en welzijnsproblemen kan worden gehouden. En voor bijvoorbeeld de Serval en de Savannah kan dat uitstekend.

Verboden horen bij de houder te worden gelegd, niet bij de soort. Het verbieden van diersoorten dient geen enkel redelijk doel en leidt tot een aantal ongewenste effecten. Problemen met dierenwelzijn liggen vrijwel zonder uitzondering bij individuele houders die tekort schieten. Aan elke houder die niet kan of wil voldoen aan de gezondheids- en welzijnseisen die de soort stelt, dient een absoluut houderijverbod te worden opgelegd.

Ir. Ed.J.Gubbels
Secretaris PVH